

Anna, quæ cum aliquando ex Dürteldio, Scholæ Portensis Cantore, quæreret, num Porta malos quoque haberet pueros? affirmanti respondit: Tutamen perge in officio, & vide, ut bonos reddas. Et hortus suas habet urticas; at propterea totum hortum non evertimus. Quid vero, si ego invertam, domesticaque educatione, ut Patrum negligentia, indulgentia Matrum, ipsa Præceptorum, quæ sane quorundam est, oscitantia ac ineptitudine pravaque famulorum consuetudine ac adulatione corrumpi persæpe juventutem cum plutarcho sentiam, cum quo plane iterum convenit Quintiliano: Utinam, ait ille, liberorum nostrorum mores non ipsi perderemus. Infantiam statim deliciis solvimus. Mollis illa educatio, quam indulgentiam vocamus, nervos omnes & mentis & corporis frangit. Quid non adultus concupiscat, qui in purpuris repit. Nondum prima verba exprimit, & jam coccum intelligit, jam conchylium poscit. Ante palatum eorum, quamos instituimus. Inlecticis crescunt, cothurnis monstrosus incedunt. Gaudemus, si quid licentius dixerint; verba, ne Alexandrinis quidem permittenda deliciis, risu & osculo excipimus. Nec mirum: nos docuimus; ex nobis audiverunt &c. Hinc, hinc illæ lacrymæ! Præclare quoque hac de satyricorum facile princeps Juvenalis:

Plurima sunt, Fuscine, & fama digna sinistra  
 Quæ monstrant ipsis pueris traduntque parentes.  
 Si damnosa senem juvat alea, ludit & hæres &c.  
 Barbatos, licet admoveas mille inde Magistros  
 Hinc totidem, cupiet lauto canare paratu  
 Semper, & à magna non degenerare culina &c.  
 Male ergo illi qui quando non ex quovis ligno fit Mercurius, Præceptoribus statim imputant. Logici dicunt: non quodlibet agere potest in quodlibet; sed necessaria est in subjecto patiente certa quædam potentia seu dispositio, per quam modificatur